

Exponát zrcadlové krychle, který se stane součástí výuky pana prof. Chalupníčka na VŠUP je uměleckým experimentem, jehož poznání umožňuje jak bezprostřední zkušenost se světem exaktních optických zákonitostí, tak zkušenost specifické estetiky mnohonásobného obrazu, otevírající prameny umělecké imaginace. Výstupem z mysli pak může být nové vnímání prostoru, s nekonvenčním pohledem na architektonickou tvorbu. V prožitku spojení světelných obrazů s jejich *zrcadlením v nás samých* je možné zahlédnout mystiku našeho života. Reflexe mnohonásobných odrazů světla, šířícího se podle zákonů posvátné geometrie, přes posvátnou geometrii oka, dává vzniknout v našem vědomí neexaktnímu obrazu, spojujícímu vnitřní mikrosvět s makrosvětem.

Geometrie oka a pohyb světla v oku jsou založeny na vesicách piscis a do nich vložených kružnic a čtyřstěnů. Tuto geometrii zvolil architekt *Guarino Guarini* (1624 – 1683) pro kompozici turínského chrámu San Lorenzo (1668 – 1687) s krychlovým kubusem lodi, ve kterém jsou výsečemi kruhu odděleny nárožní kaple a ze středu lodi je vyčleněn prostor virtuálního válce. Loď je sklenuta prosvětlenou žebrovou klenbou ve tvaru elipsoidu. Základní figurou posvátné geometrie půdorysu *chrámu San Lorenzo* je figura geometrie oka. Je to geometrie dvou vesic piscis na sebe kolmých, z nichž vnitřní je vepsána do vnější. Do vesic piscis jsou vepsány kružnice. Tato figura je dále rozvedena do sítě z rovnostranných trojúhelníků, na jejichž vrcholech je umístěno osm sloupů. Kružnice spojující sloupky je dělena osami sloupů na úhlové míry střídavě 60° a 30° . Ve vrcholech menší ze dvou vesic piscis, které leží na chrámové ose procházející vstupem a presbytářem, se nacházejí vrcholy dvou pětiúhelníkových oken, umístěných mezi nosnými žebry klenby lodi. Dalších šest pětiúhelníkových oken v klenbě má vrcholy na společné kružnici, vložené do větší vesici piscis. Šíření slunečního světla v chrámovém prostoru přes otvory v klenbě je tedy v dokonalém souladu s posvátnou geometrií oka.

Krychle je Platonským tělesem, jedním ze šesti těles, které stojí v základech stavby přírody. Vyskytuje se ve tvarech krystalů a v atomových vazbách prvků (všechny prvky, které jsou schopny krystalizovat jsou funkcí krychle). Tvar krychle byl přisuzován Pythagorem, otcem Řeků, aspektu Země. Obraz všech Platonských těles v jejich plošné projekci lze nalézt v tak zvané *Metatronově krychli*. Geometrický kód této krychle je uložen v informačním systému obrazce zvaném Ovoce života. To je prostorový útvar sestavený ze vzájemně se dotýkajících koulí, uspořádaných v centrálním kulovém útvaru. (Pozn.: Metatron je zmiňován v Talmudu a knize Zohar). Krychle křtěného zrcadlového exponátu VŠUP má rozměry odkazující k posvátným číslům, to jest k násobkům čísla dvanáct. Krychle obsahuje ve své geometrii iracionální čísla, která jsou součástí posvátné geometrie: Úhlopříčka čtverce, která se při straně krychle rovnají se jedné, rovná druhé odmocnině čísla dvě a prostorová úhlopříčka v krychli, která se rovná druhé odmocnině čísla tři.

Geometrie zrcadlení je pevně spjata s prostorovým uspořádáním lidského mozku. Vzájemné zrcadlení dvou mozkových hemisfér, spojených útvarem zvaným corpus callosum a další dělení se zrcadlovým obrazem spojujícím mozkové kvadranty, vytváří zrcadlové obrazy s odlišnou funkcí. Levá mužská hemisféra náleží logickému myšlení, pravá ženská hemisféra má citový základ. Zrcadlové propojení kvadrantů spojující přední a zadní kvadrant spojuje jejich rozdílnou funkci v oblasti logiky a oblasti zkušenostního vjemu. Přední část mužské hemisféry s funkcí logiky má geometrii krychle a čtyřstěnu. **Skutečnost zrcadlení a vzájemného propojení jednotlivých obrazů v mysli je způsob jakým jsme byli stvořeni.** Je to skutečnost, která může stát u zrodu nového vědomí.

Teoretický fyzik sir *Roger Penrose* z Oxfordu a profesor na univerzitě v Tusconu v Arizoně *Stuard Hameroff* publikovali hypotézu, podle níž vědomí vzniká aktivitou mikrotubulů podle pravidel kvantové mechaniky (mikrotubuly, které jsou součástí mozkových buněk, jsou trubičky o průměru několika nanometrů obsahující ve svém uspořádání zlatý řez). Je tedy možné, že vědomí může spočívat v samotné geometrii, ve zlatých poměrech DNA, mikrotubulů a geometrických drahokamů klatrinů (tj. bílkovin na vrcholu mikrotubulů, které mají tvar Platonského tělesa). Ve stavu kvantové koherence, vyvolané přítomností zlatých poměrů, je tedy možné *zažít celé spektrum stavů uvědomění*, nebo i stav *samádhi*, jak je v buddhismu označen stav identifikace s vědomím vesmíru.

L.: Scott Olsen, *Záhadný zlatý řez*, Dokořán 2009, s. 56: Rezonance a vědomí.

Drunvalo Melchizedek, *Prastaré tajemství květu života*. Sv. 1, Pragma Hodkovičky 2008, s. 216: Krystalové soustavy. S. 223: Periodická soustava prvků a jejich krystalizac. S. 202 a 203 : Obrázky Metatronovy krychle. Sv. 2, Pragma Hodkovičky 2009: Geometrie oka

Plány chrámu San Lorenzo (tisk z mědirytin). Mikrofilmy vzácných knih: Guarino Guarini, v Turině 1674